

מ"ת 5419/05/17 - מדינת ישראל נגד פאהד אבו קשק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 5419-05-17 מדינת ישראל נ' אבו קשק(עציר)

לפני	כבוד השופט דן סעדון
המבקשת:	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד רונית עמר
המשיב:	פאהד אבו קשק (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד שי טובים

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

1. בתיק החקירה ראיות לכאורה לכך שהמשיב נהג ביום 11.5.17 ברחוב לח"י בת"א בהיותו פסול ביודעין לנהיגה ע"פ גז"ד שניתן בבימ"ש זה ביום 20.12.16. במקביל הוגשה בקשה זו.

2. טעמי הבקשה, בתמצית, הם אלה: המשיב נהג משנת 97 ועד כה צבר 81 הרשעות לרבות 2 עבירות קודמות של נהיגה בזמן פסילה. המשיב נהג במקרה זה בזמן פסילה כאשר עונש מאסר מותנה שהינו בר הפעלה בתיק העיקרי מרחף מעל ראשו אך הדבר לא הרתיע אותו. בתיק ראיות לכך שהמקרה בו נהג המשיב כאמור אינו מקרה יחיד בו נהג המשיב בעת שהיה פסול. לאור האמור סבורה המבקשת כי הדרך היחידה למנוע מן המשיב לסכן בנהיגתו את ציבור המשתמשים בדרך היא באמצעות הותרתו מאחורי סורג ובריח.

3. ב"כ המשיב אינו חולק על קיום ראיות לכאורה או על קיומה של עילת מעצר. הוא טוען כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב אינה גבוהה במידה המצדיקה שימתו מאחורי סורג ובריח. בשנים האחרונות, טוען ב"כ המשיב, חלה התמתנות בהתנהלותו עוברת החוק של המשיב. רוב הרשעותיו של המשיב הן משנת 2000 לערך. לפיכך נטען כי בנסיבות אלה ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר הרמטית דיה כדי להבטיח שהמשיב יורחק מן ההגה בתקופה בה מתנהל משפטו. הדברים אמורים במעון עמותת בית אביב ברחוב מיכה רייסר בלוד (להלן: "המעון"). המעון מוקף חומה ומצולם במצלמות אבטחה משמש ברגיל כמרכז גמילה מסמים אולם עקב שינויים שאין צורך לפרטם הוא אינו פועל כעת כמרכז גמילה. המעון מאויש תדיר על ידי מספר אנשי צוות והוכר כחלופת מעצר על ידי בתי המשפט

לדרגותיהם השונות, גם בתיקים פלילים חמורים ממקרה זה. מר גוטליב אישר כי הוא אינו נמצא במעון 24 שעות ביממה אך ציין כי הוא אחראי למתרחש במקום גם בהיעדרו. ב"כ המשיב הוסיף וציין, בצדק יש לומר, כי למר גוטליב ואנשי צוותו אינטרס לפקח כיאות על המשיב שכן המוניטין המקצועי של המוסד תלוי במידה לא מעטה ביכולתו להבטיח כי דייריו לא יפרו את הצווים השיפוטיים המורים להם לשהות במקום מבלי לעזוב. בנוסף למר גוטליב הוצגו 2 מפקחים נוספים שהסכימו לפקח על המשיב ככל שיידרש.

4. המדינה בטיעוניה חזרה על בקשתה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים. לשיטתה ידועה לה ההלכה לפיה מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה הוא החריג ולא הכלל עם זאת לטענתה במקרה זה ונוכח הישנות העבירה של נהיגה בזמן פסילה יש מקום לעמוד על התקיימות החריג, היינו מעצר מאחורי סורג ובריה ממשי.

5. בשולי הדברים יצוין כי ב"כ המשיב הסכים כי המשיב ייעצר בפיקוח אלקטרוני, אם כי לטעמו אין בכך צורך נוכח מעטפת ההגנה המונעת מן המשיב לשוב ולאחוז בהגה.

דין והכרעה

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי להורות על שחרור המשיב לחלופה בדבמות מעצר בית מלא במעון בפיקוח לסירוגין של מפקחים והפקדת ערבויות, כמפורט להלן.

7. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר. לאחר עיון בתיק החקירה גם אני סבור כי קיימת עילת מעצר וקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במיוחד לו. עם זאת אני סבור כי עוצמת עילת המעצר בנסיבות מקרה זה אינה ברף כה גבוה שכל חלופת מעצר לא תסכון לצורך איון המסוכנות הנשקפת מן המשיב. אכן, המשיב נהג לכאורה במקרה זה בפעם השלישית בזמן היותו פסול לנהיגה. עם זאת, מן הרישום התעבורתי עולה כי אירוע הנהיגה הקודם של המשיב בזמן פסילה היה ביום 6.1.2011 היינו לפני למעלה משש שנים. קודם לעבירה זו ביצע המשיב עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה ביום 7.1.05 היינו 6 שנים לפני ביצוע העבירה השנייה ולמעלה מ-12 שנים ממועד ביצוע העבירה נשוא דיון זה. בין ביצוע העבירות הללו המשיב לא שקט על שמריו והמשיך לבצע עבירות אולם מדובר בעבירות ברף חומרה לא גבוה. לטעמי פער זמנים של כ-12 שנים בין העבירה הראשונה של נהיגה בזמן פסילה לעבירה נשוא דיון זה מלמד על מסוכנות אך בעוצמה כזו שאינה מאפשרת לשקול שחרור המשיב לחלופת מעצר זו און אחרת. למשיב יש גם הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו משנת 2012. הרשעה זו עשויה להצביע על יחס בעייתי של המשיב לחוק אולם מדובר בהרשעה שלפני כ-5 שנים. הזמן שחלף ממועד ההרשעה והיעדר הרשעות בעבירות דומות מקשה להסיק מסקנות חד משמעיות בעניין זה. עוד אציין כי על פי מידע הקיים בתיק החקירה המשיב נהג 7-8 פעמים בזמן היותו פסול לנהיגה עד שנתפס. ואולם ביחס למקרים אחרים אלה המשיב לא הועמד לדין ואף לא נחקר לגבי מקרים אלה באזהרה. על כן המשקל שיש לתת לאותם מקרים לצורך החלטה זו מועט. שקלתי אם יש מקום להורות על מעצרו של המשיב באזוק. ואולם לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים והתרשמתי מרצינותם ונכונותם לפקח על המשיב ולאחר ששוכנעתי כי במעון קיימים אמצעים שונים המאפשרים בקרה יעילה על תנועתיו של המשיב ועשויים, בשילוב פיקוח אנושי, למנוע ממנו לצאת מתחום המעון, החלטתי שלא להורות על מעצר באזוק בתחום המעון.

7. לאור כל האמור ולאחר ששמעתי את מר גוטליב והתרשמתי מנכונותו ויכולתו לבצע כהלכה פיקוח אפקטיבי על המשיב לבל ישוב ויאחז בהגה, אני סבור כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בתנאים הבאים:

א. המשיב ישוחרר למעון בית אביב ברחוב מיכה רייסר בחולון שם ישהה במעצר "בית" מלא בפיקוח לסירוגין של מר משה גוטליב ת"ז 063866040, מר ערן ג'ורנו ת"ז 061227554 ומר חאלד אשקר, ת"ז 318435898.

ב. להבטחת תנאי שחרורו יחתמו המפקחים הנזכרים בסע' א להחלטה זו כל אחד על ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪ ויפקיד עד יום 21.5.17 פיקדון במזומן בקופת בימ"ש בסך 4000 ₪.

ג. מוצא נגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ שתוקפו 180 יום, בשלב זה. המשיב יפקיד דרכונו במזכירות בימ"ש זה עד 21.5.17.

ד. אני פוסל את המשיב מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה וזאת עד החלטה אחרת.

ה. שחרור המשיב לחלופת מעצר כאמור מותנה במילוי מלא ומדויק של כל התנאים דלעיל במצטבר. לא יעמוד המשיב במי מן התנאים האמורים - ייעצר ויובא תוך 24 שעות בפני שופט תורן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, 16 מאי 2017, במעמד הצדדים.